

OBCIĘTY (11) *part praet pass pf*

obcięty (9), **obcięt** (2).

o jasne.

sg m N obcięty (4), (*praed*) obcięt (2). ◇ [G obcięt(e)go. ◇ A obcięt(e)go.] ◇ f N obciętą (1). ◇ pl N subst obcięt(e) (1). ◇ I m obciętymi (1). n obcięt(e)mi (1). ◇ L obciętych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVII w.

1. Oddzielony od całości przez cięcie lub zadanie ciosu ostrzem; *abscissus PolAnt* (5) : Siedmdzieściąt Krolow/ obciętymi [tj. z obciętymi] pálcy wielkimi v rąk ich y nog ich było zbierájących (*odrobiny*) pod sfołem moim *BudBib Iudic* 1/7.

obcięty komu (1): Obcięte obiemá ręce. *SkarŻyw* 444 *marg*.

W porównaniu (1): Coż zá síly lą nálze/ coż zá rozummy nálze bez P. Bogá y pomocy iego? iáko ziemiá bez delzczu/ y ptak z obciętymi skrzydłámi. *SkarKaz* 609b.

Wyrażenie: »obcięte gálęzie« (1): *Suffragines item in arboribus dicuntur* Przerastánie drzewá gdy po obciętych gálęziách z nowu záłomiłym á zákrziwionym xtałtem odrałta yákoby nos. *Mącz* 427d.

a. *Odcięty dookoła* (1) : *Circuncisus* – Obrzezany, obcziety. *Calep* 197a.

2. *Któremu odcięto jakąś część*; *mutilatus, sarptus, truncatus Cn* (5) : Talea, Gáląź álbo rozgá z dołu y z wierzchu obcięta którą w ziemię wládząyá *Mącz* 438d.

a. *Któremu odcięto jakiś członek, okaleczony*; *truncus Mącz, Calep, Cn; deformatus corpore, mancus, mutilatus, mutilus Cn* (4) : poimawłzy Adonizebech vcięli mu ręce y nogi (*marg*) Adonizebech obcięt. (–) *BielKron* 49, 63 *marg*; *Mącz* 467b; *Calep* 1090b.

a. [W funkcji rzeczownika: Zywoť Eulogiufzá Alexándryiskiego y iednego obciętego/ piány od Palladyufza Laufiace. *SkarŻyw* 1050; nalałzy iednego obciętego ná rynku który nimiał [kust: nie miał] ręku áni nog / [...] patrzył nan [!] pilnie *SkarŻyw* 1050 (*Linde*), 1051.]

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (1) : *Praecisus* – Obczieti, obrzezani. *Calep* 829b.

Synonimy: 1. obrzezany; 2.a. ochromiony.

Cf **NIEOBCIĘTY, OBCIAĆ, OCIĘTY**